בה לול שבך כי תבוא תשעו - ביטחון

במקור (כי תבוא ז'ו) מ' דברים לאחר הקבה כי' כיון שבאו לידם לארץ התחיל אומר ואלהיה אין כי' אל הקבה לעשה כבר בטלה את שלי ובטחתי שלך, אני אמרתי ואשמידם ואתה אמרת סלח נא ונתקיים שלך, ואף עכשיו אני מבקש לבטים את שלי ולבטל את שלך כי' אתי רצה לאמיץ את התל בב' הושען, אל אם אתה אעבירה נא אתה מבקש לקיים, בטל סלח נא, ואם סלח נא אתה מבקש, בטל אעבירה נא כי' ובאולם בדברי המדרש

נמסיר בעל מלה דאמ' בב' אין מראו של עשו נופל אלא בידו מראו של המלך, נמצא דאמלק נופל במראו של המלך, והטעם דאי' במכילתא נישבו אמלק, ישבו בנו טובה ונמצא מבנו טובה, אף ופף שאלם טובה תחת רעה, לכן בנו הם המצבתים מבנו טובה. ולכן בגלותנו הראשונה שם אמלק, נא' לישע - מראו של המלך - בני בלהם באמלק, וכן שאול נשלח לגלהם באמלק.

ועיקר בבוש אי' הוא בצבור הבטחון והאמונה לעבד בגלמה, כי יש להם בטחון בה', ומקבלים לגלהם בלי פחד, בצבור אז מקבלים בגלמה ובכי' לבטל מהם הפחד, נלחם משה בסיחון ועוג, והיון אשר בדרכו כ' נפלים כולם. מיהו הי' להם פחד אמלק בדברי המרגלים, ואם משה יעבור הירדן, הרי אינו מראו של המלך ולא יהי' להם בטחון, אף יתעורר חטא המרגלים. כי יחתא משה אבתיהן הבטחון ומשים הגולה ואשמידם כי'. ולכן אם ישע, אם הוא יהלהם, יהי' להם האמונה והבטחון. ולפי מובנים בדברי המדרש הנל אתה רצה לאמיץ התל בב' הושען, אם סלח נא - את עון המרגלים, אתה מבטל אעבירה נא. ואם אעבירה נא אתה מבקש, בטל סלח נא.